

spróbować zachęcić do podjęcia wysiłku, zaproponować własną pomoc,

- nadmiernego kontrolowania w czasie pracy, ciągłego „kręcenia się wokół dziecka”, zaglądania co chwilę przez ramię lub stałego pytania jak mu idzie – ludzie bardziej lubią naukę, gdy uczą się z własnej woli i nie są do tego przymuszani.

Na koniec warto jeszcze powiedzieć o jeszcze jednym ważnym aspekcie. Niechęć dziecka do nauki nie zawsze wynika z jego lenistwa, złej woli czy po prostu specyfiki okresu dojrzewania. Zanim więc niesłusznie oskarżymy dziecko, warto spróbować dojść do źródeł napotykanych przez nie trudności mogących wynikać przykładowo z ogólnie niższego poziomu intelektualnego, zaburzeń funkcji poznawczych istotnych w procesie uczenia przy prawidłowym poziomie rozwoju intelektualnego (tu : dysleksja), nieskorygowanych wad wzroku, słuchu czy chorób somatycznych. Z drugiej zaś strony u podłoża problemów dziecka z nauką może leżeć fakt niezaspokojenia tak podstawowych potrzeb człowieka jak potrzeby fizjologiczne, potrzeba bezpieczeństwa czy potrzeba miłości i przynależności. Stąd też trudno oczekiwać silnej motywacji do nauki od dziecka, które jest głodne, niewyspane czy zaniedbane wychowawczo.

Autor: Marcin Prolejko – psycholog szkolny

Szkoła Podstawowa nr 93
im. Tradycji Orła Białego
we Wrocławiu

PORADNIK DLA RODZICÓW

NR 21

08.12.2015 r.

W numerze

Jak motywować swoje dziecko do nauki? – cz. II

Jak motywować swoje dziecko do nauki? – cz II

Poprzednio w ramach tematu nakreśliłem Państwu jak ważne jest wspieranie dziecka w jego ścieżce edukacyjnej. W tym numerze podkreślę znaczenie zachęcania ucznia do nauki.

Wpływ pochwały i nagrody

Na wspomniane powyżej poczucie kompetencji istotny wpływ ma również wiara dziecka we własne siły. Możemy pomóc dziecku uwierzyć, że może odnieść sukces w szkole, poprzez przekazywanie pozytywnych informacji zwrotnych oraz pochwał.

Skuteczna i wartościowa pochwała zawiera konkretne i precyzyjne informacje, które dokładnie wskazują, co dziecko osiągnęło, w czym się poprawiło, np. „Uważam, że dobrałeś ciekawe i przekonujące argumenty do uzasadnienia tezy tej rozprawki”. Ważne jest także docenianie nie tylko końcowego efektu, ale również wysiłku,

wytrwałości jaką dziecko wykazało podczas wykonywania zadania („Widzę, że bardzo się starałeś i włożyłeś dużo wysiłku w przygotowanie tego projektu”).

Wiarę we własne siły możemy wzmocnić w dziecku także poprzez :

- odwoływanie się do wcześniejszych, pozytywnych doświadczeń dziecka, np. sytuacji gdy poradziło się prostszą wersją aktualnego zadania,
- przypominanie o tym, co już wie i potrafi,
- wyraźne komunikowanie, że wierzymy w dziecko (wsparcie emocjonalne)

Przy wyrażaniu pochwał należy z kolei unikać:

- nieszczerych pochwał tylko po to by dziecko poczuło się lepiej,
- zbyt częstego chwalenia,
- komunikatów sprawiających, że dziecko będzie czuło się kontrolowane lub manipulowane, np. „Dobrze, zrobiłeś dokładnie to co chciałam”
- ogólnikowych zwrotów w stylu: „Dobra robota”, „Świetnie ci poszło!”

Nagrody choć same w sobie nie są złe, to jednak nagminne nagradzanie dziecka za to że się uczy może spowodować zanik zainteresowania nauką, rzeczywistą chęć zdobycia wiedzy czy umiejętności – dziecko będzie uczyło się tylko w celu zdobycia nagrody, a nie dlatego że mu zależy by dowiedzieć się czegoś nowego. Ponadto przekupstwa mogą spowodować osłabienie samodzielności dziecka, sprawiając, iż czuje się kontrolowane przez osobę nagradzającą.

Nagrody należy stosować sporadycznie i z umiarem, jeśli zawiodą już wszelkie sposoby nakłonienia dziecka do nauki.

Szczególnie dużą wartość mają nagrody

podkreślające kompetencje dziecka – certyfikaty, oznaki lub takie, które sprzyjają wzbudzaniu zainteresowania nauką – ciekawy edukacyjny program komputerowy, nowa książka, wyście na wystawę.

Ważne jest natomiast, by zaprzestać nagradzania, za coś co dziecko i tak już interesuje lub co lubi wykonywać z własnej woli.

Zachowania i postawy rodziców wpływające negatywnie na motywację dziecka do nauki.

Mówiąc o czynnikach warunkujących motywację dziecka do nauki, warto sobie uświadomić, iż niektóre z naszych postaw i zachowań mogą wpływać negatywnie na stosunek dzieci do nauki.

W związku z tym powinniśmy unikać :

- grożenia i oskarżania , np. „Jeśli nie zabierzesz się do nauki, pożałujesz”,
- wyrażania negatywnego podejścia do nauki w szkole. np. „ A kto powiedział że nauka musi być zabawna ?”, „Matematyka jest nudna, ale musisz niestety przez nią przebrnąć”,
- komentarzy, przedstawiających naszą osobę jako wzór negatywny : „Ja też nigdy nie umiałem matematyki” – takie wyznania mogą stanowić dla dziecka dobrą wymówkę,
- porównywania mniej zdolnego dziecka z rodzeństwem,
- posiadania wygórowanych oczekiwań, nieadekwatnych do faktycznych możliwości dziecka – niemożność sprostania naszym ambicjom może wpędzić dziecko w frustrację, poczucie winy i pogłębić niechęć do nauki,
- zaprzeczania na siłę i mówienia, że zadanie jest bardzo łatwe, w sytuacji gdy dziecko twierdzi, że coś jest dla niego zbyt trudne – lepiej wyrazić wtedy zrozumienie dla trudności dziecka.